ماجرای فیلم پربازدید کشتی‌گیر ایرانی

دیروز فیلمی در فضای مجازی دست به دست چرخید و میلیون‌ها بار دیده شد که نشان می‌داد کشتی‌گیر ۴۸ کیلوی نوجوانان ایران چگونه جواب بی‌احترامی حریفش را با قدرت و درون تشک کشتی می‌دهد.

در جریان رقابت‌های قهرمانی کشتی آزاد جهان که با نایب قهرمانی ایران به پایان رسید، یک اتفاق بزرگ افتاد. در وزن ۴۸کیلوگرم رحمان عموزاد پس از استراحت در دور نخست در دور دوم با نتیجه ۱۰ بر صفر نیکولازی سانتلادزه از گرجستان را شکست داد. او در دور سوم و در مرحله یک چهارم نهایی در مقابل یوتو نیشوچی از ژاپن با نتیجه ۴ بر یک پیروز و راهی مرحله نیمه نهایی شد. عموزاد در این مرحله استیو پولین از آمریکا را با نتیجه ۱۲ بر صفر شکست داد و راهی دیدار فینال شد. در این مبارزه، کشتی‌گیر نوجوان آمریکایی در اقدامی توهین‌آمیز دست کشتی‌گیر ایرانی را پس می‌زند؛ اما کشتی‌گیر ایرانی، پاسخ توهین او را با ضربه فنی امتیازی می‌دهد. در دیدار فینال عموزاد موفق شد کامران بک کادامُوف از ازبکستان را مغلوب کند و به مدال طلا دست یابد.

نیمار فروشی است اما ۲۲۲ میلیون یورو

باشگاه پاری‌سن‌ژرمن مایل به فروش نیمار است اما برای مشتریان این بازیکن، ضرب‌الاجل تعیین کرد. نشریه اکیپ فرانسه گزارش داد، نیمار به‌دنبال ترک پاری‌سن‌ژرمن در این تابستان است و طرفین به‌دنبال یافتن راه‌حلی برای عملی شدن این موضوع هستند.

طبق این گزارش، باشگاه پاری‌سن‌ژرمن برای باشگاه بارسلونا ضرب‌الاجل تعیین کرده که تنها تا تاریخ دهم آگوست (۱۹ مرداد) فرصت به خدمت گرفتن این مهاجم برزیلی را دارد، در غیر این صورت این انتقال کلا منتفی خواهد بود.

نشریه «مارکا» هم خبر داد، سه طرف این انتقال یعنی پاری‌سن‌ژرمن، بارسلونا و نیمار همچنان پشت‌پرده در تلاش هستند تا انتقال مهاجم برزیلی به نوکمپ عملی شود اما هنوز به توافقی در این زمینه دست نیافته‌اند.

نیمار که تابستان ۲۰۱۷ پس از این‌که بند فسخ قرارداد ۲۲۲ میلیون یورویی‌اش توسط پاری‌سن‌ژرمن فعال شد و به حضور چهار ساله‌اش در جمع آبی اناری‌ها پایان داد، پس از دو فصل حضور در جمع پاریسی‌ها علاقه زیادی دارد تا به نوکمپ بازگردد.

پاری‌سن‌ژرمن پیش از این پیشنهاد بارسلونا برای دریافت ۴۰ میلیون یورو به علاوه دو بازیکن این تیم که از بین فیلیپه کوتینیو، ایوان راکیتیچ و عثمان دمبله است را در قبال فرستادن نیمار به نوکمپ نپذیرفت.

گزارش‌ها حاکی است پاری‌سن‌ژرمن تمایلی به معاوضه بازیکن با بارسلونا ندارد و تنها در صورت دریافت پیشنهاد نقدی بیش از ۲۲۲ میلیون یورو حاضر به فروش نیمار ۲۷ ساله است اما باید دید در نهایت آیا آنها از موضع خود کوتاه خواهند آمد یا خیر!

لوگوی استقلال در آستانه توقیف!

علامت تجاری باشگاه استقلال توسط یکی از طلبکاران این باشگاه در آستانه توقیف قرار گرفته است. علامت تجاری (لوگو) باشگاه استقلال تهران توسط یکی از طلبکاران و در راستای درخواست اجرای احکام شعبه ۱۱۲ مجتمع قضایی عدالت تهران توقیف شد. در صورت عدم تسویه‌حساب با طلبکار مربوط، لوگو مطابق قانون اجرای احکام مدنی به مزایده گذاشته می‌شود. گفته می‌شود طلب این طلبکار ۳۰۰ میلیون بابت یك فقره چك به امضای فتح‌ا...زاده و امیدوار رضایی است.

آلوز: ترجیح دادم به برزیل برگردم

دنی آلوز، دفاع راست برزیلی سابق پاری‌سن‌ژرمن بعد از پایان کارش در فوتبال اروپا به کشورش بازگشت و به‌عنوان بازیکن آزاد با تیم سائوپائولو قرارداد بست. باشگاه سائوپائولو روز پنجشنبه با انتشار ویدئویی از ورود آلوز ۳۶ ساله به این تیم خبر داد و طبق اعلام رسانه‌های محلی، قرارداد طرفین تا پایان جام جهانی ۲۰۲۲ قطر اعتبار دارد. آلوز پس از پیوستن به سائوپائولو گفت: من می‌توانستم هر تیمی را برای بازی کردن انتخاب کنم، اما ترجیح دادم به برزیل برگردم.

گفت‌وگوی اختصاصی با بهروز عطایی، سرمربی تیم ملی والیبال جوانان در تحریریه جام جم

ما خیلی خوبیم!

رضا پورعالی

ورزش

می‌شود به افتخارشان ایستاد و کف زد، می‌شود کلاه‌ها را از سر برداشت یا نه طور دیگری از آنها قدردانی کرد. مثلا بگوییم «شیرمادرتان حلال‌تان»؛ دل میلیون‌ها ایرانی را شاد کردید، خدا دلتان را شاد کند.

قصه، قصه قهرمانی جوانان والیبال ایران در جهان است. این مرز و بوم قهرمان کم نداشته. یکی جانش را در برابر تیر قرار داده، یکی رستم‌وار پهلوانانه زندگی کرده و دیگری در دفاع از وطن و ناموس، سرش را داده. شکل قهرمانی‌ها شاید تغییر کرده باشند اما جنس آنها هرگز. چه افتخاری بالاتر از این‌که در قلب و پایتخت یکی از دشمنان امروزی ایران یعنی بحرین، با قدرت یکی یکی رقبا را شکست بدهی و بر بام جهان بایستی؟ شیرینی این افتخار وصف شدنی نیست. آن‌قدر که مقام معظم رهبری هم برای شیربچه‌های والیبال، پیام ویژه صادر کرده و فرمودند که آنها می‌توانند از خدمت سربازی معاف شوند و این یعنی اوج اهمیت. راستی آرزوی خیلی‌هایشان هم همین دوشنبه به حقیقت تبدیل می‌شود و همان طور که مادر یکی از ملی‌پوشان درخواست کرده بود آنها به دیدار رهبر انقلاب خواهند رفت. روز گذشته سرمربی تیم قهرمان جهان مهمان ما در جام جم بود؛ بهروز عطایی.

او قصه قهرمانی را روایت کرد و آن‌قدر راوی خوبی بود که آدم دلش می‌خواهد یکی مثل بهروز عطایی هر روز این قصه را در گوش جوانان ایران لالایی کند تا همه آنها با رویای قهرمانی در رشته‌های مختلف به خواب بروند و با آرزوی تکرار آن بیدار شوند. این شما و این قصه قهرمانی شیربچه‌های ما در جهان...

شروع این قهرمانی از کجا بود؟

تیم‌های جوانان همیشه تاثیر پذیرفته از تیم‌های نوجوانان هستند. یك فرآیند بازیکن سازی در فدراسیون صورت گرفت که با همه دنیا فرق می‌کند. ما یك فرآیند تولید بازیکن داریم که در رده نوجوانان اتفاق می‌افتد. البته این کار را باید مدارس و باشگاه‌ها انجام بدهند. ما اردوهای دو ساله داریم که والیبالیست‌ها در آن آموزش‌های لازم را می‌بینند. از آن بخش به یك جمع ۱۵ نفره می‌رسند و آن شاکله حفظ می‌شود برای تیم جوانان. تغییر رده با ریزش‌هایی هم همراه است. خیلی‌ها به بالاتر نمی‌رسند. این تیم متاثر از این فضاست. در مسابقات آسیایی یك قانونی تعریف کرده اند که در نوجوانان این اتفاق نمی‌افتد. هر بازیکنی یك‌بار فقط در مسابقات قهرمانی نوجوانان می‌تواند شرکت کند. یك قانون که فقط در آسیاست. روی همین اصل و از تیمی که در آسیا شرکت کرده بودند، یلی و اسفندیاری شامل این قانون شدند و تیم، چهارم آسیا شد، اما سهمیه جهانی را گرفتند. شریفی و حضرت‌پور و بقیه هم خوب بودند و با اضافه شدن این دو نفر تیم قوی شد و ما با قاطعیت قهرمان جهان شدیم. امسال هم البته چالش‌هایی داشتیم. سعی کردیم از همه بازیکن‌ها استفاده کنیم چون بعضی از بازیکن‌های ما به تیم بزرگسالان دعوت شدند. تعامل خوبی داشتیم و این خیلی کمك کرد که با تمام قوا و آماده راهی این مسابقات شویم. کولاکوویچ در این زمینه خیلی کمك کرد. اردوی تیم کلا از ۲۰ فروردین شروع شد که بازیکن‌ها در اختیار ما قرار گرفتند. بخش‌ها و کارهای زیادی انجام دادیم؛ امور تکنیکی و تاکتیکی و بعد بازی‌های دوستانه و... یك حسن بود که بازیکن‌های ما در تیم‌های باشگاهی‌شان فعال بودند و این کمك بزرگی به ما کرد. چیزی که اصلا اتفاق نمی‌افتاد که بازیکنان جوانان در لیگ بازی کنند.

> **عطایی:** در جام جهانی جوانان، جنگ تاکتیکی با تیم‌ها را بردیم و قهرمان شدیم. اوج این نبرد تاکتیکی را در فینال مسابقات مقابل ایتالیا شاهد بودیم

> امروز اگر پیشنهاد بدهند سرمربی بزرگسالان نمی‌شوم

لیگ ملت‌های امسال فرسایشی بود. وقتی تیم به مرحله نهایی رفت این ذهن شما را درگیر نکرد که بازیکنان‌تان خسته‌تر شوند و خسته به بحرین برسند؟

کمی نگرانم کرد، اما تعریف کلی تیم، موفقیت تیمی بود. تیم ما سابقه قهرمانی در نوجوانان جهان را داشت و این شاکله را حفظ کرده بود و بازیکنان باتجربه‌ای داشت. یك چیز دیگری هم باید بگویم. بازیکنان بلد بودند فشار بالای مسابقات را تحمل کنند چون تجربه حضور در تیم‌های باشگاهی خوب و تیم ملی بزرگسالان را داشتند و این به تیم ما کمك می‌کرد. ضمن آن‌که ما فشار زیادی را بابت بعضی کارشناسی‌ها تحمل می‌کردیم. بعضی‌ها با ادبیات خودشان بار روانی ایجاد می‌کردند. این کار بچه‌ها را سخت‌تر می‌کرد. بعضی از اهالی والیبال می‌گفتند چون این تیم در نوجوانان قهرمان جهان شده در مسابقات جوانان هم باید قهرمان شود. در حالی که کیفیت این دو رده کاملا با هم متفاوت است.

از نظر آنها تیم اگر دوم هم می‌شد، باخته بود؟

شاید؛ اما این دو رده با هم اختلاف کیفیت و ماهیت دارند. ما بیشتر مقام هایمان در جهان در رده نوجوانان است، چون بازیکن در این رده به شدت تحت کنترل و مراقبت فدراسیون و اردوهای بلندمدت تیم ملی است. وقتی یك بازیکن یك کاری را دو سال تکرار کند نسبت به بچه‌هایی که دو ماه تمرین کرده‌اند جلوتر است. ما همیشه در نوجوانان موفق بوده‌ایم، اما در جوانان در ۲۰۰۷ یك بار برنز گرفته‌ایم. بقیه مقام‌ها هم پنجم به پایین بوده است. نوع اردوها و شکل عملکرد ما در نوجوانان با همه دنیا متفاوت است و هیچ کشوری نوجوانانش را در اردوهای بلندمدت و مداوم در یك یا دو سال تحت نظر نمی‌گیرد. در جوانان اما این اتفاق نمی‌افتد، ما سه ماه تمرین می‌کنیم و همه تیم‌های دنیا هم سه ماه. اما به‌واسطه نوع آموزش، امکانات و... تفاوت ایجاد می‌شود. آنها سخت‌افزاری خیلی قوی هستند. قرار نیست بازیکن فقط برای رده ملی ساخته شود و دید آنها باشگاهی هم است. در نوجوانان دو تا قهرمانی جهان و نایب‌قهرمانی و سومی داریم. خیلی از تحلیل‌ها برای قهرمانی این تیم غلط بود و فقط بار روانی ایجاد می‌کرد. خیلی‌ها از موفقیت‌های والیبال خوشحال نمی‌شوند و عامدانه این توقع را ایجاد کرده بودند تا فشار را روی تیم زیادتر کنند.

چه کسانی؟

نمی‌خواهم اسم ببرم. از دل خانواده والیبال. من فکر می‌کنم بچه‌های ما یك خودباوری و یك ذهنیت خوبی داشتند. من یك کادر خوب، یك گروه آنالیز خوب داشتم. بازی به بازی رفتم جلو. از روز اول می‌دانستم باید چطوری بازی کنیم.

آن اوایل که شروع کردید، هدفتان چه بود؟

هدف رفتن روی سکو بود. من دوره قبلی هم سرمربی بودم. سطح خیلی بالا بود. برزیل در این دوره با هفت تغییر آمد. تیم من را باید با نوجوانان قیاس کرد. برزیل اما متفاوت بود و از ترکیب اصلی دو نفر فیکس بودند. ایتالیا سال قبل در قهرمانی اروپا هفتم شد و سهمیه جهانی نگرفت اما چون با آمریکا در یك رده بودند و البته انصراف آمریکا، آمدند و نایب قهرمان شدند. ده تا بازیکن ایتالیا در قالب یك تیم در سری ۲ ایتالیا شرکت داشتند و هماهنگ بودند. ما می‌دانستیم که چقدر خوبیم و من این تجربه را داشتم. تمرکز را روی این گذاشته بودیم که ذهن بچه‌ها، فیزیك بچه‌ها و هارمونی تیم به بالاترین سطح برسد. این الگوی ما بود. قرعه‌کشی را دیر انجام دادند. روی همین اصل رقبا را نمی‌شناختیم. با توجه به این‌که تعدادی از بازیکنان ما در تیم ملی بزرگسالان هم بودند این خیلی به ما کمك می‌کرد. آنها تحمل فشار بیشتری داشتند و خودشان را نباختند. من بازی فینال به بچه‌ها گفتم ایتالیا را می‌بریم اما اگر به روسیه می‌خوردیم، این را نمی‌گفتم.

چرا؟

ما به روسیه راحت‌تر می‌بازیم. به تیم‌هایی که متکی به قدرت هستند.

مثلا لهستان چی؟ آنها هم تکنیکی هستند و هم قدرتی.

می‌بازیم. به آلمان و... اما جلوی تیم‌هایی که تاکتیکی هستند، بهتریم. من گفتم ایتالیا را می‌بریم چون آنها تاکتیکی هستند. می‌توانستیم تاکتیك آنها را به هم بزنیم، ضمن این‌که ایتالیا در این تورنمنت تحت فشار سخت قرار نگرفته بود. اگر تجربه سختی کشیدن را پیدا می‌کرد این کار ما را سخت می‌کرد. ما در بازی با برزیل این سختی و فشار را تحمل کردیم. بدترین حالت برای یك بازیکن این است که نگران آخر بازی باشد. اما در بازی با ایتالیا این حس را نداشتند؛ چون به برزیل باخته بودیم، نگران باختن نبودیم.

شما گفتید ما کاری کردیم که ایتالیا آن‌طور که می‌خواستیم بازی کرد.

ما رقبا را انتخاب کردیم. برزیل دو تا بازیکن کلیدی داشت که به نظر می‌رسید از لحاظ نوع دریافت دچار مشکل شده بودند. ما تحلیل کردیم و سرویس‌ها را طوری زدیم که تمرکز آنها را به هم ریختیم و توپ را از تور دور کردیم. در این زمان مواجه شدیم با دو تا مهاجم. پاسور برزیل عالی بود و اگر توپ به دستش می‌رسید دچار مشکل می‌شدیم. ما این را می‌دانستیم و کاری کردیم برزیل سه تا از بازیکنانش در نیمه‌نهایی را تغییر بدهد. ما بحرین را هم این‌طور بردیم. جلوی ایتالیا هم سختی‌های خودش را داشتیم. ولاسکو هم بود و ست اول را بد باختیم. ایتالیا چهار پنج فینال تا قبل از بازی ما تجربه کرده و البته همه را باخته بود. آنها می‌خواستند قهرمان شوند. آنها صاحب سبك هستند. اینها کارهای سمبلیك می‌کنند که مربی‌شان خانم بود. ما یك تغییر خیلی ریز و محسوس دادیم و می‌دانستیم این مربی این تغییر را نمی‌فهمد. ما یواش‌یواش تغییر کردیم و ست سوم ولاسکو رفت بالای سر آنها و توصیه‌های لازم را کرد. بازی سخت شد و ست سوم را ۲۵ بر ۲۳ بردیم. ست چهارم آنها بردند و در ست پنجم دوباره به ست اول برگشتیم. همان ستی که باخته بودیم. آن چیزی که می‌خواستیم اتفاق افتاد و خدا را شکر برنده شدیم. می‌خواهم بگویم سردرگم‌شان کردیم اما واقعا بازی مقابل برزیل و ایتالیا سخت است. جنس بازی با روسیه و... فرق می‌کند. در این بازی‌ها جنگ تاکتیك‌ها را ما بردیم. آن هم از کشورهایی که مربی وارد می‌کنیم. این نشانه خوبی برای والیبال ما بود.

> فشار بازی‌ها آنقدر زیاد بود که بعد از هر بازی آمپول آرامبخش می‌زدم

شما گفتید ایتالیایی‌ها تیم‌شان را برده‌اند در لیگ‌شان بازی داده‌اند. نمونه این کار را در کاله انجام دادید و یك دفعه دست از بازیکنان اسمی کشیدید و به نوجوانان روی آوردید. برای خیلی‌ها عجیب بود اما خیلی زود به جوابی که می‌خواستند، رسیدند.

ما می‌دانیم که اگر بیشتر از کشورهای صاحب‌سبك کار نکنیم، نمی‌توانیم موفق شویم. ایتالیا، آرژانتین و آمریکا در دانشگاه‌ها این کارها را می‌کنند ولی ما در تمرینات. ما مجبور هستیم که بازیکن‌ها را بیشتر در اختیار داشته باشیم.

شما ۴ سال است این کار را کردید، درست است؟ چند تا از این بچه‌ها شاگرد خود شما بودند؟

در این تیم دو نفر. در تیم قبلی هفت نفر از شاگردان خودم بودند. این تیم امسال پنج نفرشان آمدند به کاله. این خیلی کمك می‌کند. این کار بخشی از مسؤولیت فدراسیون را از روی دوش آنها برمی‌دارد. اصول هم همین است. کار فدراسیون نباید سازندگی باشد.

بسکتبال ما بعد از نسل طلایی که از دست داد دچار افت محسوسی شد. این نگرانی برای والیبال هم وجود داشت اما این قهرمانی خیلی‌ها را امیدوار کرده است.

درست است. این دغدغه همیشه هست. شما وقتی صحبت از سعید معروف می‌کنید صحبت از یك والیبالیست عادی که نمی‌کنید. او جزو بهترین‌های دنیاست. از یك بازیکن استثنایی حرف می‌زنید. شاید هر ۴۰ سال مثل سعید معروف نیاید یا مثل محمد موسوی. همین الان هم این دغدغه را خواهیم داشت. ۲۰ سال زمان می‌برد بازیکنی مثل اینها داشته باشیم.

چاره‌اش چیست؟

من حرفم چیز دیگری است. عملکرد همیشه درست پیش رفته اما نخبگان خیلی کم هستند.

آنهایی که نخبه ندارند باید چه کار کنند؟ الان در تیم شما نخبه داریم؟

داریم. اسفندیار در نوجوانان قهرمان می‌شود و کاپ بهترین بازیکن را می‌برد. در جوانان قهرمان می‌شود و باز هم این کاپ را می‌گیرد. شریفی و توخته و فیض و یلی و... چون ما کاپ زیاد گرفتیم این دوره به یلی کاپ ندادند. یلی تیمش قهرمان شده بود اما جایزه را به روسیه دادند. لحظه‌ای که داشتند مدال‌ها را توزیع می‌کردند، مسؤول فنی مسابقات به یلی چند بار اشاره کرد و گفت، این باید بهترین پشت خط زن انتخاب می‌شد. ما بازیکن ناب زیاد داریم. معروف فقط والیبالش نیست. او یك آدم عادی نیست. با او هم صحبت شوید این را می‌فهمید. یك سری از تیم‌ها نخبه ندارند و کارهای تیمی می‌کنند. من خودم می‌گویم انسجام برایم مهم است. من می‌گویم یك تیم

> متاسفانه بعضی‌ها از موفقیت‌های والیبال ما خوشحال نیستند. آنها سعی کردند قبل از مسابقات توقع را از تیم ما بالا ببرند و فشار روانی ایجاد کنند